

De wet der vrijheid

18 Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen.

In een gemeenteraad worden soms besluiten genomen; men noemt dat wel een raadsbesluit, een besluit van de raad.

De Raad Gods: Vader, Zoon en heilige Geest namen een besluit, zelfs vóór de grondlegging der wereld, dat wij eerstelingen zouden zijn onder zijn schepselen.

Of, zoals Efeze 1:5 zegt: Hij heeft ons tevoren - vóór de grondlegging der wereld reeds - verordineerd - voorbestemd - om als zonen van Hem te worden aangenomen. Als eerstelingen onder Zijn schepselen.

Ons is een buitengewone genade te beurt gevallen. God heeft ons uitverkoren als eerstelingen

onder Zijn schepselen. Een moeder brengt een kind voort. Wij zijn uit God geboren, uit Hem voortgebracht.

Johannes 1:12 zegt hierover: doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods - zonen van God - te worden.

Zij geloven in zijn naam: Redder, Verlosser en hebben Hem als hun persoonlijke Verlosser aangenomen. Toen werden zij uit God geboren.

Hij heeft ons voortgebracht door het woord der waarheid: het evangelie. En er kan steeds meer in ons geboren worden door het woord der waarheid.

Wat een voorrecht om eerstelingen te zijn onder zijn schepselen. Dat zegt ook 2 Thes. 2:13/14 waar staat:

Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren

heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.

Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus.

De eerstelingen zijn dus geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus. Zijn heerlijkheid is zijn deugden: zijn goedheid, zijn zachtmoedigheid, zijn nederigheid.

Zij, die deel krijgen aan de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus, zullen ook in de eeuwigheid eerstelingen zijn.

In Openbaring 21:9 staat dat het nieuwe Jeruzalem de vrouw is van het Lam. Zij vormen de bruid van Jezus Christus en daarover staat in Openbaring 21:24

En de volken zullen bij haar licht wandelen en de koningen

der aarde brengen hun heerlijkheid in haar.

De eerstelingen vormen de bruid van Christus.

De koningen der aarde brengen de heerlijkheid van de volkeren in de stad. Men kan dan de koningen de tweedelingen noemen en de volkeren de derdelingen.

En nu volgen woorden des levens, die bij deze opleiding tot eerstelingen horen. We kunnen zeggen: hier volgt iets van het lesmateriaal.

Wanneer wij die woorden, die nu volgen, met zachtmoedigheid in ons opnemen, dan kunnen die woorden ons veranderen.

Nadat Jacobus in hoofdstuk 1:18 heeft geschreven, dat naar Zijn raadbesluit Hij ons heeft voorgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen, gaat hij verder met vers 21b:

... en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.

Wij hoeven het dus niet van onszelf te verwachten. Het is het woord dat wij aannemen, wat wij als het ware op de harde schijf van ons hart schrijven, om het op ons in te laten werken.

19 Weet dit wel, mijn geliefde broeders: ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn;

De eerste boodschap tot de eerstelingen luidt: wees geïnteresseerd in de ander. Dat was Jezus ook altijd.

Als Hij tot zijn discipelen sprak, werden zij daardoor opgebouwd en ook blij.

"Dit heb ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde."

Dus de eerste boodschap van Jacobus tot de eerstelingen luidt: wees geïnteresseerd in de ander.

Wees snel om naar de ander te horen.

Waarom langzaam om te spreken?
Spreuken 10:19/20 zegt:

In veelheid van woorden ontbreekt de overtreding niet, maar wie zijn lippen bedwingt, is verstandig. Uitgelezen zilver is de tong des rechtvaardigen ...

Deze woorden spreken voor zichzelf.

Een eersteling past deze woorden dan ook op zichzelf toe.

Een andere les voor de eerstelingen staat aan het einde van Jakobus 1:19 wees langzaam tot toorn.

Dat wil dus zeggen, dat wij mogen toornen, maar niet te snel. In Efeze 4:26 staat in de Staten vertaling:

Wordt toornig en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid.

Toornen zonder te zondigen is dus mogelijk, als de zon maar niet ondergaat in ons hart.

20 Want de toorn van een man brengt geen gerechtigheid voor God voort.

Er bestaat dus een toorn die uit de man, dat wil zeggen, uit de mens is, maar er bestaat ook een toorn, die uit God is. De menselijke toorn leidt niet tot gerechtigheid voor God.

Maar de toorn, die uit God komt, is goed. We lezen daarover in Marcus 3:1/6 het volgende:

En Hij ging wederom een synagoge binnen en daar was een mens met een verschrompelde hand; En zij letten op Hem, of Hij hem op de sabbat genezen zou, om Hem te kunnen aanklagen.

En Hij zei tot de mens met de verschrompelde hand: Kom in het midden staan. En Hij zei tot hen: Is het geoorloofd op de

sabbat goed te doen of kwaad te doen, een leven te redden of te doden? Maar zij zwegen stil.

En nadat Hij hen, zeer bedroefd over de verharding van hun hart, rondom Zich met toorn had aangezien, zei Hij tot de mens: Strek uw hand uit! En hij strekte haar uit en zijn hand werd weder gezond.

En de Farizeeën gingen heen en pleegden terstond met de Herodianen overleg tegen Hem ten einde Hem om te brengen.

Jezus werd zeer bedroefd over de verharding van hun hart en werd daarna toornig op hen. Dat was een goddelijke verontwaardiging.

Jacobus 1:21 Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.

Hier wordt gesproken over dingen, die wij afleggen zullen, die niet bij ons horen als

wedergeboren mensen. Alles wat een smet op ons leven kan brengen en alle uitwas van boosheid.

De vertaling van Willibrord geeft het laatste gedeelte van deze tekst als volgt weer:

... en neemt met zachtmoedigheid het woord van God aan, dat in u werd geplant en de kracht bezit uw zielen te redden.

Dit woord van God, om snel te zijn om te horen en langzaam om te spreken, wordt in onze harten geplant.

Zoals men een jonge boomstek in de aarde plant, zo wordt dit woord in ons hart geplant. En het woord staat niet op stenen tafels of alleen op papier, maar het wordt in ons geplant.

22 En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.

Wanneer misleidt een christen zichzelf? Kan een christen

zichzelf misleiden? Ja, dat kan volgens dit bijbelwoord. Als ik het woord hoor en er verder niets mee doen.

In 1 Cor. 15:33/34 wordt er ook over gesproken, dat wij onszelf kunnen misleiden. Daar staat:

Misleidt uzelf niet; slechte omgang bederft goede zeden. Komt tot de rechte nuchterheid en zondigt niet langer, want sommigen hebben geen besef van God. Tot uw beschaming moet ik dit zeggen.

Ook dat zijn woorden, die ons op een heldere manier helpen om onszelf niet te misleiden.

23 Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt;

Wanneer wij het woord horen, dan zien wij onszelf in de spiegel van het woord! En als wij er daarna niets mee doen, dan lijken wij op de man genoemd in vers 24:

24 Want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag.

25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen.

Wat is dan die volmaakte wet, die der vrijheid? Dat is, dat wij niet iets moeten, maar dat wij het willen.

Dat is een groot verschil: iets moeten of iets willen. Iets moeten doen of iets van harte doen.

25a Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid ...

Hoe heerlijk om ons te verdiepen (en dat is een mooi woord) in de volmaakte wet, die der vrijheid. Niets moet, alles mag, wat het goede en positieve betreft.

En dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke dader. Dan zijn we zalig (dat wil zeggen, gelukkig en blij) in ons doen.

Wanneer Jacobus ons aanspoort, om snel te zijn om te luisteren en langzaam om te spreken, dan is dat een wet van de liefde.

Die voert tot vrijheid en als dan deze woorden door de Geest in het hart geplant worden, en men aanvaard met zachtmoedigheid het woord, dat in ons geplant wordt, dan wil men het en dan is het niet iets van moeten.

26 Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, diens godsdienst is waardeloos.

Het is één van de meest aanscherpende woorden, die er in de bijbel staan. Maar waarom staat het er zo aanscherpend? Om ons wakker te schudden. Dat, als wij onze tong niet in

toom houden, onze godsdienst waardeloos is.

Wat staat in andere vertalingen voor het woord "waardeloos"? Vier andere vertalingen zeggen: *Je godsdienst is dan ijdel.*

Dus gaat het erom, dat wij het als iets heerlijks gaan zien, om onze tong te besturen, als een kracht van binnenuit, met het woord, dat door de Geest in onze harten is geplant.

Om een rijbewijs te halen, moet men zich oefenen. En als men zich oefent, maakt men soms nog fouten. En uit die fouten kan men leren.

Zonder rijbewijs zijn wij in het verkeer een gevaar op de weg! Laten we allemaal ons geestelijke rijvaardigheidsbewijs halen, zodat wij geen gevaar op de smalle weg zijn.

Laten wij ons training om ons geestelijk rijvaardigheidsbewijs te halen; zodat wij geen gevaar op de smalle weg zijn.

Soms moet men het rijexamen een paar keer over doen. Soms is het nodig om nog wat extra lessen nemen. Maar we geven niet op; we zullen slagen.

Het gaat niet om het sturen van een auto, maar om het sturen van onze tong. Want wie geleerd heeft om zijn tong te sturen, diens godsdienst is waardevol.

En neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.